

DOBŘÍŇ – ROUDNICE NAD LABEM – 24. března

DOPRAVA: vlakem z Masarykova nádraží do Dobříně

DĚLKA TRASY: cca 8 km

NÁROČNOST: nenáročná, rovinatá, kolem Labe větrná, občerstvení až v Roudnici

Přes nejisté počasí se na vycházku dostavilo třicet pět natěšených účastníků a určitě nelitovali. Z vlaku jsme vystoupili na vlakové zastávce Dobříň a účast jsme zdokumentovali společnou fotografií. Prošli jsme pěkně upravenou obcí (obnovenou po povodni v roce 2002), všimli si architektonicky zajímavé budovy mateřské školy a několika dalších objektů, a vydali se za prvním cílem naší vycházky – za sněženkami.

Obec [Dobříň](#), která se nachází v okrese Litoměřice, na levém břehu Labe, je milovníkům jarních květů známá **Dobříňským hájem**. Toto chráněné území – lužní les rozkládající se na ploše 21 ha, jeden z posledních dochovaných polabských lužních lesů – se rozprostírá přímo za vsí na břehu řeky Labe. Háje je známý výskytem sněženky předjarní nebo také, chcete-li, sněženky podsněžníku (obojí je správně) a řady dalších jarních květů, jakož i starým stromořadím (převážně z dubů).

A skutečně, hned po příchodu na okraj háje se našim očím naskytl pohled, jaký nevidíme často. Všechny naše představy kvetoucích sněženek vzaly za své. Ohromení množstvím a bělostnou krásou květů jsme se rozhlíželi dokola. Pod holými stromy, mezi spadáným listím, tlejícími kmeny stromů a tu a tam už i zelenou trávou, vystrkují na odív své bílé květy sněženky – koberce sněženek. Tisíce a tisíce, snad statisíce (či miliony?) bílých květů. Procházíme se opatrně po vyšlapané cestičce, abychom neublížili krásným květkám a naše fotorpřístroje mají napilno. Většinou však jdeme po široké lesní cestě, která prochází celým chráněným územím a kocháme se pohledem vlevo, vpravo a nevíme kam se dřív podívat – sněženky, sněženky, sněženky. Pastva pro oči a ráj pro fotografa. Lužní les nabízí i další přírodní krásy. Pěšinkou,

okrajem lesa, podél Labe, jsme procházeli zbytkem starého stromořadí staletých dubů. Některé jsou chráněnými stromy. Obvod kmene těchto mohutných dubů je čtyři až pět metrů. Na konci lužního lesa, který nám poskytl tolik krásných zážitků, jsme se rozloučili se sněženkami a vydali se po cyklostezce do nedaleké Roudnice. Cestou nás doprovázel drobný déšť i sluníčko – aprílové počasí.

V [Roudnici nad Labem](#), na náměstí před zámekem, jsme si udělali „cílové foto“ a pak se krátce prošli městem, které má bohatou historii. Obhlédli jsme pěkný barokní [Lobkoviczký zámek](#), náměstí se zajímavými, krásně zdobenými měšťanskými domy a vystoupali na moderní *Kratochvílovu rozhlednu*, ze které je nádherný výhled na město a *České středohoří*, věž *Hlásku* a přilehlé malebné uličky, nabízející pohled na dvě mohutné věže *kostela Narození Panny Marie*. Pro návštěvníky Roudnice je dobré vědět, že se zde nachází [Galerie moderního umění](#), [Podřipské muzeum](#), a že je Roudnice dobrým výchozím bodem pro výstup na horu *Říp*.

Někteří účastníci se nakonec odměnili v cukrárně či restauraci a potom už nás čekala jen cesta domů. I přes vrtkavé počasí se vycházka nadmíru vydařila.

Honza Šiml